

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 23/2015
03.02.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Д.Ш., због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика у стицају са кривичним делом недозвољено држање оружја из члана 348. став 1. КЗ и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости бранилаца окривљеног Д.Ш. - адвоката М.Т. и Д.К. и захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.Ш., адвоката С.С., поднетим против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду К 157/12 од 29.05.2014. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1046/14 од 12.09.2014. године, у седници већа одржаној 03.02.2015. године, једногласно, је донео

ПРЕСУДУ

I ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.Ш., адвоката С.С., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду К 157/12 од 29.05.2014. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1046/14 од 12.09.2014. године.

II ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног Д.Ш., адвоката М.Т. и Д.К., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду К 157/12 од 29.05.2014. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1046/14 од 12.09.2014. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Саду К 157/12 од 29.05.2014. године, између осталих, окривљени Д.Ш., оглашен је кривим због извршеног кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ за које му је утврђена казна затвора у трајању од три године и шест месеци, због извршеног кривичног дела недозвољено држање оружја из члана 348. став 1. КЗ за које му је утврђена казна затвора у трајању од 10 месеци и истовремено је осуђен на плаћање новчане казне у износу од 60.000,00 динара у року од три месеца, по правноснажности пресуде, а у противном суд ће новчану казну заменити казном затвора тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара

новчане казне одредити један дан казне затвора и због извршеног кривичног дела тешко убиство у покушају из члана 114. тачка 5. у вези члана 30. КЗ за које му је суд утврдио казну затвора у трајању од 10 година, те му је узета као утврђена казна затвора у трајању од осам месеци изречена пресудом Вишег суда у Новом Саду К 2163/10 од 04.04.2011. године (преиначена пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 2059/11 од 06.03.2012. године), те је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 14 година и 10 месеци и истовремено осуђен на плаћање новчане казне у износу од 60.000,00 динара у року од три месеца, по правноснажности пресуде, а у противном суд ће новчану казну заменити казном затвора тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора. У изречену казну затвора на основу члана 63. КЗ урачунато му је време проведено у притвору, као у изреци пресуде, док су трошкови кривичног поступка пали на терет буџетских средстава суда а на основу члана 264. ЗКП-а окривљени су ослобођени плаћања судског паушала.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1046/14 од 12.09.2014. године, одбијене су као неосноване жалбе Вишег јавног тужиоца у Новом Саду и бранилаца окривљених Д.Ш. и Ф.Д. и потврђена пресуда Вишег суда у Новом Саду К 157/12 од 29.05.2014. године.

Против наведених правноснажних пресуда захтеве за заштиту законитости су поднели:

- Браниоци окривљеног Д.Ш., адвокати М.Т. и Д.К., на основу члана 482-486. ЗКП-а, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, уз предлог Врховном касационом суду да усвоји поднети захтев, те да побијане пресуде укине и предмет врати новом већу првостепеног суда на поновно одлучивање, уз обавезно укидање притвора окривљеном;

- Бранилац окривљеног Д.Ш., адвокат С.С., на основу члана 483. став 1. ЗКП-а, због повреде закона из члана 439. тачка 2) у вези члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП-а, с`предлогом да Врховни касациони суд побијану пресуду Вишег суда у Новом Саду преиначи тако што ће окривљеног Д.Ш. осудити за кривично дело тешка телесна повреда из члана 121. тачка 2. КЗ или за кривично дело убиство из члана 113. у вези члана 30. КЗ и смањити му казну, уместо осуде за кривично дело тешко убиство из члана 114. став 1. тачка 5. КЗ у покушају у вези чл. 30. истог законика.

Врховни касациони суд је, у смислу члана 488. став 1. ЗКП-а, након достављања примерака захтева за заштиту законитости бранилаца окривљеног Републичком јавном тужиоцу, одржао седницу већа у смислу члана 490. ЗКП-а, о којој није обавестио Републичког јавног тужиоца и браниоце окривљеног Д.Ш., налазећи да њихово присуство седници већа није неопходно и да није од значаја за доношење одлуке, на којој седници је размотрио списе предмета са пресудама против којих су захтеви поднети, те је по оцени навода и предлога у захтевима бранилаца, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.Ш., адвоката С.С. је неоснован.

Захтевом овог браниоца, окривљеног Д.Ш., се указује на повреду закона из члана 439. тачка 2) ЗКП-а, наводима да је суд погрешно применио материјално право када је чињенично стање које је прихватио као утврђено, везано за догађај са оштећеним С.Р., погрешно правно квалификовао као кривично дело убиство у покушају из члана 114. тачка 5. у вези члана 30. КЗ. Одбрана налази да радње окривљеног Д.Ш. у виду ударца ножем у стомак и руку оштећеног С.Р. представљају радње извршеног кривичног дела тешка телесна повреда опасна по живот, а никако радње лишења живота другог лица, како је то закључио суд у побијаним пресудама. Такође, одбрана, насупротив становишту суда, налази да се не ради о безобзирној освети већ евентуално о „обичној освети“ јер је напад окривљеног Д.Ш. уследио након телефонског позива, на мах, без озбиљније раније припреме.

Врховни касациони суд ове наводе у захтеву браниоца окривљеног Д.Ш., адвоката С.С., оцењује као неосноване, јер је у погледу кривичног дела на које се захтевом указује, тачка 2 изреке првостепене пресуде правилно примењен закон. Наиме, из чињеничног описа дела за које је окривљени Д.Ш. оглашен кривим у редовном кривичном поступку, тачка 2 изреке првостепене пресуде, произлази постојање свих објективних и субјективних законом прописаних битних обележја кривичног дела тешко убиство у покушају из члана 114. тачка 5. у вези члана 30. КЗ. Из доказа изведених на главном претресу је несумњиво утврђено да је окривљени Д.Ш. из безобзирне освете (јер је по његовом виђењу управо оштећени С.Р. пријавио полицији где се налази опојна дрога која њему - окривљеном припада), са умишљајем покушао да лиши живота оштећеног С.Р., те је у погледу кривичног дела које је предмет оптужбе правилно примењен закон када су радње окривљеног Д.Ш. правно квалификоване као тешко убиство у покушају из члана 114. тачка 5. у вези члана 30. Кривичног законика.

Врховни касациони суд налази да побијаним правноснажним пресудама није повређен кривични закон из одредбе члана 439. тачка 2) ЗКП-а, а супротне наводе у захтеву браниоца окривљеног, адвоката С.С. оцењује као неосноване.

Осим тога, поред напред наведеног захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.Ш., адвоката С.С., који је Врховном касационом суду достављен благовремено препорученом поштом 28.11.2014. године, који је одбијен као у ставу 1 изреке ове пресуде, идентичан поднесак - захтев за заштиту законитости бранилац окривљеног Д.Ш., адвокат С.С. поднео је против истих правноснажних пресуда, због истих повреда закона, са истим образложењем и Вишем суду у Новом Саду у предмет К 157/12 дана 01.12.2014. године лично, по протеку рока од 30 дана из члана 485. став 4. ЗКП-а, те о том захтеву Врховни касациони суд није донео посебну одлуку.

Захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног Д.Ш., адвоката М.Т. и Д.К., је недозвољен.

Одредбом члана 484. ЗКП-а прописан је обавезан садржај захтева тако да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог, из члана 485. став 1. ЗКП-а, за његово подношење.

У вези с`тим, одредба члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП-а, која је општег карактера, начелно прописује да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон. Међутим, што се тиче окривљеног чланом 485. став 4. ЗКП-а, прописано је због којих повреда закона у првостепеном поступку и пред апелационим судом окривљени може поднети захтев за заштиту законитости и те повреде су таксативно наведене: члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. ЗКП-а.

Врховни касациони суд је приликом одлучивања о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног везан разлозима из члана 485. став 1. у вези става 4. ЗКП-а, делом и правцем побијања који су истакнути у захтеву за заштиту законитости, како је то изричито прописано чланом 489. став 1. ЗКП-а.

У предметном захтеву за заштиту законитости бранилаца окривљеног Д.Ш., адвоката М.Т. и Д.К., није изричито указано ни на једну од таксативно наведених повреда закона из члана 485. став 4. у вези става 1. ЗКП-а, које представљају законом прописане разлоге за подношење овог ванредног правног лека - захтева за заштиту законитости од стране окривљеног преко браниоца.

Поднетим захтевом се указује на битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) и члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП-а, наводима да је изрека побијане пресуде вишеструко неразумљива и у свему противуречна, те с`тога неиспитива; да изрека побијане пресуде у односу на кривично дело тешко убиство у покушају из члана 114. тачка 5. у вези члана 30. КЗ обилује неотклоњивим противуречностима и нејасноћама ..., међутим, како наведене повреде одредаба члана 438. став 1. тачка 11) и члана 438. став 2 тачка 2) ЗКП-а нису предвиђене као разлог за подношење захтева за заштиту законитости, Врховни касациони суд о њима није мериторно одлучивао, већ је захтев ових бранилаца окривљеног одбачен.

Наводима у захтеву да суд није правилно оценио изведене доказе и то: исказе саслушаних сведока Н.Р., Д.Х., Љ.А., П.Ч., А.В. ..., као и писмене доказе; да суд није правилно ценио одбрану окривљеног Д.Ш.; да суд није ценио изведене доказе сваки појединачно и у вези са другим доказима, нити је непристрасно оценио изведене доказе и са једнаком пажњом утврдио чињенице које терете или иду у корист окривљеног у смислу одредбе члана 16. став 2. ЗКП-а ..., указује се на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, односно одредбу члана 440. ЗКП-а, која чланом 485. став 4. у вези става 1. ЗКП-а, није предвиђена као разлог за подношење овог ванредног правног лека, те је захтев ових бранилаца окривљеног Д.Ш. и у овом делу одбачен као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 30. став 1. Закона о уређењу судова, члана 491. став 1. ЗКП-а, те члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП-а, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник,
Олгица Козлов, с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.**